

Udkast

VIETNAM-DANMARK PARTNERSKAB

Strategi for udviklingssamarbejdet 2006-2010

**DANIDA
Udenrigsministeriet**

2006

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Indledning

Danmarks udviklingspolitik

Vietnam som programsamarbejdsland.

Erfaringer fra tidligere samarbejde.

2. Fattigdom og udvikling i Vietnam

Fattigdomsprofil

Demokratisering, folkelig deltagelse, respekt for menneskerettigheder og god regeringsførelse

Økonomisk udvikling

Vietnams socioøkonomiske udviklingsplan 2006-2010

Støtte fra andre donorer

3. Samarbejde mellem Danmark og Vietnam 2006-2010

Overordnet mål for udviklingssamarbejdet

Strategiske valg for prioriterede sektorer og andre fokusområder samt tværgående emner

Sektorfordeling

Tilpasning og harmonisering af udviklingsbistanden

Forpligtelser, forudsætninger og risikofaktorer

4. Samarbejdet mellem Danmark og Vietnam 2006-2010. Sektorindsatser

Støtte til økonomiske, administrative og juridiske reformer

Støtte til vand og sanitet

Støtte til fiskeri

Støtte til landbrug

Støtte til erhvervslivet, Business-to-Business og Business Linkage Programme

Støtte til kulturel udvikling

Støtte til miljøet

5. Øvrige bilaterale indsatser

Ordningen for Blandede Kreditter.

Kapacitetsopbygning inden for forskning og forskningsprojekter

Støtte via danske NGO'er

6. Overvågning af landeprogrammet

Bilag 1: Økonomiske nøgletal for Vietnam

Bilag 2: Sociale nøgletal for Vietnam

1. Indledning

Danmarks udviklingspolitik

Fattigdomsbekæmpelse er den overordnede målsætning for dansk udviklingspolitik. Det danske udviklingssamarbejde sigter mod at hjælpe fattige befolkningsgrupper ved at sikre, at der foretages afgørende investeringer i de menneskelige ressourcer, og fremme økonomisk vækst der kommer fattige grupper til gode. Danmark søger at understøtte yderligere fremskridt på demokratiseringsområdet. Kvinders deltagelse i udviklingsprocessen, opnåelse af et bæredygtigt miljø og fremme af menneskerettigheder og demokrati er vigtige hensyn for det danske udviklingssamarbejde. Det er et fundamentalt princip i Danmarks udviklingspolitik at tilvejebringe et effektivt udviklingssamarbejde via strategiske, resultatorienterede indsatser med sektorprogramstøtte som det centrale omdrejningspunkt.

Danmarks bilaterale udviklingssamarbejde er først og fremmest rettet mod en udvalgt gruppe af programsamarbejdslande, der har udvist vilje og evne til at fremme en langsigtet, bæredygtig udvikling. De lande, der opfylder betingelserne for deltagelse i dansk udviklingssamarbejde, udfordres af alvorlig fattigdom, men lever samtidigt op til deres ansvar om at imødegå denne udfordring ved at formulere og iværksætte langsigtede, nationale strategier for fattigdomsbekæmpelse og stræbe efter en konsolidering af demokratiet, respekten for menneskerettighederne og god regeringsførelse.

Partnerskab er en hjørnesteen i Danmarks udviklingssamarbejde. Effektiv fattigdomsbekæmpelse kræver, at der etableres partnerskaber over en bred front, såvel med de nationale og internationale aktører. Aktører, der er involverede i formulering, iværksættelse og monitorering af programmerne. Partnere i udviklingssamarbejdet og andre aktører, som påvirkes af indsatsen – regeringer, den private sektor, civilsamfundet, herunder de fattige og marginaliserede. Et andet grundlæggende princip i dansk udviklingspolitik er, at samarbejdet baseres på programsamarbejdslandets egne strategier og politikker.

Denne landestrategi fastlægger principperne for Danmarks udviklingssamarbejde med Vietnam over en femårig periode (2006-2010), og udgør samtidig den strategiske ramme for det langsigtede partnerskab med Vietnam.

Vietnam som programsamarbejdsland.

Vietnam blev valgt som dansk programsamarbejdsland i 1993. Udviklings samarbejdet fortsætter på baggrund af landets fortsatte lave BNI pr. indbygger og udstrakte vilje til at gennemføre reformer med sigte på økonomisk vækst og fattigdomsbekæmpelse. Vietnam har fra 1993 til 2002 halveret fattigdommen. I 2003 var BNI pr. indbygger USD 480 og den økonomiske vækstrate på 7 %.

De imponerende resultater i bestræbelserne på at nedbringe fattigdommen er en konsekvens af målrettet gennemførelse af en dobbeltstregen strategi om investering i mennesker samt markedsøkonomiske reformer (Doi Moi politikken).

Med et skarpt fokus på fattigdomsbekæmpelse og fortsatte reformer har den vietnamesiske regerings politikker været i overensstemmelse med prioriteterne for Danmarks udviklingssamarbejde som de fremgår af Partnerskab 2000 og efterfølgende årlige prioritetsplaner for regeringens udviklingssamarbejde.

Som opfølgning på ”Strategi for omfattende fattigdomsbekæmpelse og vækst” (CPRGS) fra 2002 har den vietnamesiske regering besluttet at integrere strategien om national fattigdomsbekæmpelse i landets Socio-økonomiske udviklingsplan, SEDP for perioden 2006-2010. Det er forventningen, at Vietnam opfylder størsteparten af de globale 2015-mål. Vietnam har udviklet sine egne mere ambitiøse mål for 2015. Vietnam har også prioriteret deltagelse i internationale miljøaftaler højt.

Landestrategien dækker samme periode som den Socio-økonomiske udviklingsplan og er baseret på denne plan. Landestrategiens overordnede mål er at bidrage til bekæmpelse af fattigdom gennem fremme af en bæredygtig økonomisk udvikling, styrkelse af demokratiseringen, respekt for menneskerettighederne samt god regeringsførelse.

Fortsatte reformer spiller en afgørende rolle for Vietnams økonomiske vækst og yderligere fremskridt i bekæmpelse af fattigdom. I løbet af den kommende femårsperiode vil støtten til gennemførelse af den vietnamesiske regerings ambitiøse reformdagsorden, herunder økonomiske, administrative og juridiske reformer, derfor blive øget. Der lægges endvidere vægt på yderligere styrkelse af bistanden til den private sektor, som fremstår som drivkraft i den økonomiske vækst.

Erfaringer fra tidligere samarbejde.

Omlægningen fra projekttilgang til programtilgang er endnu ikke fuldt gennemført. Sektorprogramstøtten og miljø samarbejdet, som tog afsæt i den nuværende landestrategi fra 2000, forblev en samling relativt selvstændige indsatser, der i vid udstrækning blev gennemført via parallelle strukturer i form af programstyringsenheder, drevet af Danida eller virksomhedsrådgivere.

En evaluering af det dansk-vietnamesiske udviklingssamarbejde fra perioden 1993-2000 viste, at de fleste gennemførte aktiviteter var relevante, men at der var behov for stærkere fokus på fattigdomsbekæmpelse. Evalueringen viste samtidig, at der kunne gøres mere for at fremme ligestilling mellem kønnene, god regeringsførelse og for at sikre vietnamesisk ejerskab til de forskellige aktiviteter.

I de sidste fem år har den overordnede målsætning for Danmarks udviklingssamarbejde med Vietnam været at støtte Vietnams bestræbelser for at gennemføre en social og økonomisk udvikling med fokus på fattigdomsbekæmpelse. Bistanden har fokuseret på direkte fattigdomsorienterede indsatser inden for vand og sanitet, fiskeri, landbrug samt miljø.

Den danske støtte til fiskerisektoren har bidraget til at øge Vietnams eksport af fisk og skaldyr, hovedsageligt til markederne i EU og i USA, fra USD 0,5 mia. i 1994 til USD 2,4 mia. i 2004. Indsatsen omfattede teknisk bistand til forbedring af bearbejdningsfaciliteter, etablering af fiskerilaboratorier, herunder international anerkendt certificering, og til sikring af markedsadgangen via støtte til den vietnamesiske sammenslutning af fiskeriproducenter og -eksportører. Antallet af vietnamesiske fiskeforarbejdningsvirksomheder med adgang til internationale markeder er steget fra 19 til 190 i perioden 1999-2004. Bistanden til udvikling af ferskvandsakvakultur omfattede mere end 4.500 husstande i landområderne og resulterede i en fordobling af den gennemsnitlige husstandsindkomst.

Inden for vand- og sanitetssektoren har Danmark ydet støtte i både by- og landområder. Mere end 500.000 mennesker har fået adgang til rent drikkevand gennem dansk støttede vand-installationer, og mere end 200.000 mennesker og 100 skoler har fået adgang til sanitære faciliteter. Disse indsatser blev ledsaget af omfattende kampagner til fremme af den almene sundhedstilstand.

Den danske landbrugsstøtte har omfattet flere forskellige aktiviteter. Inden for enkelte områder, og særligt indenfor såsædsområdet, har der været problemer med tilrettelæggelsen og gennemførelsen af indsatserne. Det er alligevel lykkedes at opnå gode resultater i såsæds kvaliteten samt en stigning i landmændenes indkomst. Der er også sket fremskridt inden for integreret forvaltning af skadedyrsbekæmpelse og små husdyrbestande. Den danske støtte til konsulenttjeneste for små husdyrbestande har været brugt som model for både den vietnamesiske regering og for andre donorer. Over 200.000 landmænd har oplevet en markant indkomststigning på grund af forbedrede landbrugsteknikker og et reduceret forbrug af pesticider, hvilket også har en positiv effekt på miljøet.

Den danske bistand på miljøområdet har hjulpet mere end 30.000 familier med regelmæssigt at komme af med deres affald. I bygge- og anlægssektoren er asbest i tagsten blevet erstattet med miljøvenlige fibre. Der er ligeledes med dansk støtte etableret to beskyttede havområder i Vietnam med det resultat, at fiskene og

korallerne er vendt tilbage. Denne indsats har også bidraget til omplantning og re-etablering af mere end 1500 hektar skov og mangrove. Endvidere er det med dansk bistand sikret, at miljøuddannelse nu indgår i grundskolens undervisningsplan.

Inden for den retslige sektor har Danmark uddannet over 3.000 personer i god regeringsførelse og retssikkerhed. Sidstnævnte har, set i sammenhæng med vietnamesernes tilnærmelse til international retspraksis, igangsat en vigtig holdningsændring, der tegner lovende for den fremtidige udvikling på området. . Danmark har herudover støttet reformer med sigte på privatisering både gennem støtte til udvikling af det nødvendige rammeværk for den private sektor og ved støtte til privatisering af de mange statsejede virksomheder.

Danmark har endeligt støttet reformer, der har rettet sig mod effektivisering af administrationen. Gennem støtten til den administrative reformproces i Dak Lak-provinsen har Danmark medvirket til at introducere borgerinformation (one stop shop) til betjening af lokalbefolkningen. Indførelsen af dette i vietnamesisk sammenhæng nye koncept har medført en betydelig forbedring af serviceniveauet for borgerne, og det indføres nu på landsplan.

2. Fattigdom og udvikling i Vietnam

Fattigdomsprofil

Med rivende økonomisk udvikling har Vietnam opnået stor reduktion af fattigdommen – fra 58 procent af den samlede befolkning i 1993 til 29 procent i 2002. Indikatorer for den menneskelige udvikling er ligeledes imponerende sammenlignet med andre lavindkomstlande. I 2004 lå Vietnam som nr. 112 ud af 177 lande på UNDP's Menneskelige Udviklingsindeks. Den forventede levetid var 69 år og børnedødeligheden 20 pr. 1000 levendefødte i 2002. I 2001 kunne mere end 90 procent af den voksne befolkning læse og skrive.

Fattigdomsreduktionen har imidlertid i stort omfang været koncentreret i byområderne. Der kan også konstateres stigende ulighed mellem Kinh-folket, som udgør 86 procent af den samlede befolkning, og de 53 etniske minoritetsgrupper. Mens fattigdomsraten for majoriteten – Kinh-befolkningen – faldt fra 54 til 23 procent i perioden 1990-2002, reduceredes fattigdomsraten blandt etniske minoriteter fra 86 til 69 procent i samme periode. Deres andel af ekstremt fattige steg fra 30 procent i 1993 til 53 procent i 2002.

Fattigdom i Vietnam er således koncentreret i landområder og har en stærk etnisk dimension. Den største koncentration af fattige mennesker findes i de tyndt befolkede provinser i de nordlige bjergområder og i det centrale højland, samt blandt de etniske minoriteter og andre marginaliserede grupper.

Illegale migranter i byerne udgør endnu en potentielt udsat befolkningsgruppe. Trods generelt højere levestandard i byerne, har illegale migranter ringe muligheder for

beskæftigelse, adgang til sociale serviceydelser og infrastruktur samt mere påvirket af forurening og arbejdsmiljøproblemer end andre befolkningsgrupper.

Fattige befolkningsgrupper i landområderne er ramt af arbejdsløshed og underbeskæftigelse og et højt gælds niveau, som ofte er knyttet til tab af jord. De har således behov for større indkomststabilitet, alternative indkomstkilder, og forbedret adgang til sociale serviceydelser og forbedret infrastruktur.

Nedbrydningen af miljøet påvirker i stigende grad de fattige. Landmændenes indkomst trues af ukontrolleret og ikke-bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne. De eksisterende landbrugsmetoder inden for landbrug, fiskeri og skovbrug resulterer ofte i nedbrydning og forurening af jorden, øget risiko for erosion og oversvømmelse, og øget risiko for udbrud af epidemier.

HIV/AIDS er en af de største udviklingsmæssige udfordringer, som Vietnam står overfor. I 2003 vurderedes 215.000 mennesker at være smittet med HIV og udbredelsen af HIV var 0,44 procent blandt alle i aldersgruppen 15-49 år. Antallet af HIV-tilfælde er stigende, epidemien spredes og særligt i aldersgruppen 20-29 år ses en stigning i seksuelt overført HIV-smitte. Der er en tæt sammenhæng mellem fattigdom og HIV/AIDS og husstande med en HIV-smittet person falder typisk under den nationale fattigdomsgrænse - med mindre der er tale om en husstand blandt den rigeste femtedel.

Lovgivningen i Vietnam beskytter kvinders rettigheder i overensstemmelse med internationale standarder og regler. Ikke desto mindre finder diskrimination af kvinder sted, hvilket kan tilskrives traditionelle normer og holdninger. Kvinder har længere arbejdstid og lavere løn end mænd. Kvinders uddannelse og sundhedstilstand er dårligere end mænds. Med undtagelse af nationalforsamlingen, hvor 27 procent af medlemmerne er kvinder, er der kun få kvinder i det politiske system. Vold mod kvinder i hjemmet er almindeligt udbredt, og menneskehandel er et stigende problem både i Vietnam og i regionen som sådan. De dårligst stillede kvinder tilhører fattige befolkningsgrupper i landområderne og etniske minoriteter.

På denne baggrund er der behov for et forstærket fattigdomsfokus i den økonomiske politik således at der allokeres tilstrækkelige ressourcer til de fattigste områder. Yderligere fremskridt i fattigdomsbekæmpelse kræver, at der tages direkte fat på problemerne for etniske minoriteter og illegale migranter i byerne. For de etniske minoriteter vil tildeling af jord, som på nuværende tidspunkt ejes af staten, være et centralt tiltag. Hertil kommer juridisk anerkendelse af kollektiv ejendomsbesiddelse, forbedring af den lokale infrastruktur og god regeringsførelse. Hvad angår migranter til byerne, vil øgede indsatser til udvikling af den bymæssige infrastruktur og de sociale serviceydelser være nødvendige.

Demokratisering, folkelig deltagelse, respekt for menneskerettigheder og god regeringsførelse

Vietnam er en et-parti stat. Det kommunistiske parti har styret det forenede Vietnam siden 1976. Partiet træffer alle større politiske beslutninger, som herefter gennemføres af regeringen. Kommunistpartiets overordnede prioriteringer er national enhed, uafhængighed og sikkerhed, hvilket afspejler Vietnams lange historiske kamp for national overlevelse.

Den lovgivende magt – Nationalforsamlingen - spiller en stadig større rolle i regeringsførelsen i Vietnam. Medlemmerne af Nationalforsamlingen vælges hvert femte år og har – som noget nyt – retten til at stille mistillidsvotum til de valgte ledere, herunder ministre. I januar 2004 blev Nationalforsamlingens beføjelser udvidet til også at dække godkendelse af statsbudgettet, inkl. centralregeringens finansielle overførsler til lavere administrative niveauer. I 2004 stemte Nationalforsamlingen endvidere for at overtage kontrollen med statsrevisionen.

Den folkelige deltagelse i de politiske beslutningsprocesser er – omend stadig begrænset – stigende i Vietnam. Lokale NGO'er er et relativt nyt fænomen og har i vid udstrækning et humanitært fokus. Der findes imidlertid en række forskellige organisationer, som kvinde- og ungdomsorganisationer, faglige organisationer og erhvervsorganisationer, der kan betragtes som en begyndende organisering af civilsamfundet. Hertil kommer religiøse og kulturelle organisationer.

Den reviderede lov om offentliggørelse af juridiske dokumenter (Law on Promulgation of Legal Documents), der blev vedtaget i 2002, kræver, at et offentligt foretagende indhenter udtalelser fra organisationer og personer, der direkte påvirkes af ny lovgivning. Dekretet om Græsrodsdemokrati fra 1998, som blev revideret i 2003, forudsætter en folkelig deltagelse i vedtagelse og gennemførelse af aktiviteter på lokalt niveau. Valg til Folkerådet – lovgivende forsamlinger på provinsniveau og niveauer herunder – fandt sted i 2004.

Dette understøttes yderligere af den stadig større grad af decentralisering. Myndighederne på sub-nationalt niveau træffer afgørelse om ca. halvdelen af de samlede offentlige udgifter. Særligt provinsregeringerne har store beføjelser til at tildele ressourcer efter egne prioriteter.

Decentraliseringen går hånd i hånd med en styrket offentlig økonomistyring, der indgår som led i den offentlige forvaltningsreform (Public Administration Reform (PAR)), iværksat i 2001. Et offentligt regnskabssystem, som er i overensstemmelse med internationale standarder, er ved at blive indført. Desuden er et informationsstyringssystem under opbygning med henblik på en styrkelse af offentlighedens overvågning af udgifterne på alle niveauer i forvaltningen. Statsbudgettet bliver imidlertid stadig ikke offentliggjort, og det er derfor vanskeligt at sammenholde de faktiske afholdte udgifter med budgetterne. For at udvide

planlægningshorisonten blev et pilotprojekt med en treårig budgetramme, som involverer fire sektorer, gennemført i 2003. Dette er endnu ikke udvidet til at omfatte hele statsbudgettet. Der er således behov for yderligere forbedringer af det offentlige budget og økonomistyringssystem.

Et andet vigtigt element i den offentlige forvaltningsreform er vedtagelsen af modellen for borgerservice (One Stop Shop), som forventes at levere bedre og mere gennemskuelig offentlig service for både borgere og virksomheder. Systemet forventes endvidere at reducere små-korruption.

Korruption er et alvorligt problem i Vietnam. Korruptionen synes at være mest udbredt i de service-orienterede dele af den offentlige forvaltning – blandt andet tinglysningskontorer – men der er også tegn på mere systemisk korruption i forbindelse med udbud af offentlige projekter. Endvidere er den begrænsede konkurrence et problem i forbindelse med både små lokale investeringer og større infrastrukturprojekter. Betaling for at modtage gratis sociale ydelser, herunder på sundhedsklinikker og skoler, samt andre ulovlige opkrævninger er meget udbredt. Regeringen har udvist beslutsomhed i bestræbelserne på at bekæmpe korruptionen. En igangværende undersøgelse af omfanget af og metoder i korruption på tværs af en række sektorer kan være en stor hjælp i udviklingen af regeringens korruptionsbekæmpelsesstrategi. Den igangværende økonomistyringsreform er et skridt i den rigtige retning, og styrkelse af procedurerne for offentlige indkøb vil også være væsentlige.

Retsvæsenet er stadig ikke uafhængigt. Nye juridiske procedurer, der introducerer det adversariale princip i retssager med anklage- og forsvarsmyndighed, er blandt reforminitiativerne. Egentlige juridiske reformer har imidlertid været begrænsede og der er stort behov for at gennemføre tiltag for at sikre højere professionelle standarder for alle involverede parter fra undersøgere, anklagere og forsvarsadvokater til dommere. Det er afgørende at der skabes et uafhængigt, professionelt retsvæsen for at sikre både det enkelte individs rettigheder og landets integration i verdensøkonomien.

Mens der er sket betydelige økonomiske og sociale fremskridt, lader de civile og politiske rettigheder meget tilbage at ønske. Vietnam har underskrevet de væsentligste menneskerettighedskonventioner såsom FN's konvention om civile og politiske rettigheder, konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om børns rettigheder samt konventionen vedrørende afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder. Den vietnamesiske regering overvejer i den nærmeste fremtid at underskrive FN's konvention mod tortur. Begrænsninger i retten til retfærdig rettergang, informations- og ytringsfrihed, pressefrihed og religions-, organisations- og forsamlingsfrihed giver imidlertid fortsat anledning til bekymring.

Situationen i det centrale højland er især bekymrende. Mens lovgivningen beskytter minoriteters rettigheder, er de etniske minoriteter ofte udsat for fordomme. I løbet af de sidste ti år har der været en stor tilstrømning af migranter til det centrale højland, hvilket har marginaliseret de oprindelige etniske grupper i området og ført til et stigende antal konflikter om retten til jord. I 2001 og 2004 udbrød der uroligheder i det centrale højland. Som følge af urolighederne i 2004 så man en markant stigning i antallet af personer fra de etniske minoriteter, der flygtede til Cambodja. I januar 2005 indgik Vietnam en aftale med Cambodja og UNHCR, der sigtede på effektivt at løse situationen for de mennesker, der var flygtet til Cambodja.

Vietnams regering har truffet nogle foranstaltninger med henblik på at håndtere situationen for de etniske minoriteter. I 2003 godkendte Nationalforsamlingen en revideret jordlov, der introducerede kollektive jordbrugsrettigheder. De seneste år har regeringen også foretaget store investeringer for at fremme den socioøkonomiske udvikling i områder med etniske minoriteter. Tiltagene har imidlertid ikke i tilstrækkelig grad været skræddersyede til de etniske minoriteters specifikke behov.

Økonomisk udvikling

I det sidste årti har Vietnam haft vedvarende høje økonomiske vækstrater, som har medført betydelige resultater i forhold til bekæmpelse af fattigdom. Gennemgribende økonomiske reformer har omdannet Vietnam fra et land med planøkonomi til et land med markedsøkonomi. Hvor Vietnam tidligere var næsten total isoleret i forhold til den globale økonomi, er landet i dag en af verdens største eksportører af ris, kaffe, peber og andre landbrugsprodukter samt en aktør i den globale fiskeindustri. Inden for områder som tøj-, fødtøj-, møbelindustri og samt andre lette industrier har landet også udviklet sig til at blive en ny, stærk konkurrent til andre lande i regionen.

Udfordringen for Vietnam er at fastholde reformlinien i en situation med øget global konkurrence, og hvor resultaterne af de enkelte reforminitiativer først kan forventes over længere tid. Der er behov for årligt at skabe mere end 1 mio. nye arbejdspladser for blot at holde trit med tilgangen til arbejdsmarkedet. Hertil kommer jobs til de mange personer, som forlader landbruget og statsejede virksomheder, der lukker på grund af reformprocessen. Disse job skal skabes i den private sektor.

De eksportorienterede sektorer har været afgørende for landets positive økonomiske resultater. Inden for disse sektorer er der også en privat sektor under udvikling, der stort set ikke var eksisterede i 1990, men nu tegner sig for 65 procent af Vietnams eksport. Størstedelen kommer fra virksomheder, der er finansieret af udenlandske investeringer. Den videre udvikling af den private sektor står imidlertid over for en række forhindringer. Én forhindring er den positive forskelsbehandling, der gives statsejede virksomheder. Der er et markant behov for at sikre, at spillereglerne er ens for både private og udenlandsk ejede virksomheder i Vietnam. Private virksomheder er stadig underlagt tunge og tidskrævende procedurer. I henhold til Verdensbankens publikation "Doing business in 2005" tog det i 2004 56 dage at starte en virksomhed,

78 dage at tinglyse en ejendom og 404 dage at håndhæve en kontrakt. Ydermere skal Vietnam også opbygge de retlige institutioner, der er nødvendige i en markedsøkonomi.

Den vietnamesiske regering har udvist betydelig vilje for at integrere Vietnam yderligere i den globale økonomi. Dette afspejles blandt andet i en bilateral handelsaftale, der blev indgået med USA i 2001, og i fornyelsen af handelsaftalen mellem EU og Vietnam i 2003. Med underskrivelsen af WTO-aftalen med EU i slutningen af 2004 synes Vietnam være godt stillet med hensyn til at opnå WTO-medlemskab i 2006.

Vietnam står over for skarp regional konkurrence når det gælder om at tiltrække udenlandske investeringer og om adgangen til både indenlandske og internationale markeder. Ambitionen om at indtage og fastholde nye, internationale markeder nødvendiggør, at Vietnam løser en række forhindringer som arbejdsnormer, miljø og andre standarder for virksomhedsledelse. Som medlem af ASEAN (sammenslutningen af sydøstasiatiske lande), er Vietnam i gang med at tilpasse sig ASEAN's frihandelsområde (AFTA).

Den makroøkonomiske situation forventes at forblive stabil med samlede offentlige udgifter på ca. 25 % af BNP, og samlede indtægter fra især moms og selskabsskat på 23 % af BNP. Den store udfordring for Vietnams regering ligger i gennemførelsen af strukturreformer. Hvis den høje økonomiske vækstrate og niveauet for fattigdomsbekæmpelse skal bevares, er det nødvendigt at fremskynde reformer for privatisering af de mere end 5.000 tilbageværende statsejede virksomheder. Andre nødvendige tiltag omfatter omstrukturering af statsejede banker, som har et stort antal nødlidende lån, samt ledelsesreformer og retlige reformer, der tilsammen kan skabe et gunstigt miljø for den private sektor.

En række multilaterale og bilaterale donorer, herunder Danmark, har bidraget med økonomisk støtte til gennemførelse af strategien for fattigdomsbekæmpelse via de årlige fattigdomsbekæmpelseskreditinstrumenter (PRSC), som administreres af Verdensbanken. I 2004 udgjorde donorstøtten USD 100 mio., hvoraf 61 % var lånefinansiering, og 39 % blev ydet som gavebistand.

PRSC er det vigtigste omdrejningspunkt i dialogen mellem den vietnamesiske regering og donorerne om reformdagsordenen og udgør et strategisk udgangspunkt for udvikling af reformer. PRSC-processen har f.eks. understøttet reformen vedrørende statsejede handelsbanker og har bidraget til en omfordeling af ressourcerne i det nationale budget til fordel for uddannelse og sundhed.

Vietnams socioøkonomiske udviklingsplan 2006-2010 (SEDP)

Efter udarbejdelsen af den første strategi for fattigdomsbekæmpelse og vækst fra 2002 har den vietnamesiske regering valgt at integrere den fremtidige

fattigdomsbekæmpelsesstrategi i den socioøkonomiske udviklingsplan for 2006-2010. Denne beslutning, der blev positivt modtaget, førte til en betydelig modernisering på alle niveauer af planlægningsprocessen.

Udkastet til den socioøkonomiske udviklingsplan 2006-2010 udstikker de overordnede mål for den økonomiske udvikling de næste 5 år og identificerer specifikke udviklingsmål og instrumenter, der skal bidrage til at nå disse mål. De overordnede mål er at øge den økonomiske vækstrate, at opnå en hurtig og bæredygtig udvikling, nedbringe fattigdommen. BNP pr. capita skal øges fra 440 USD i 2002 til 950 USD i 2010, antallet af husholdninger, der lever under den internationale anerkendte fattigdomsgrænse skal reduceres fra 29% i 2002 til 16 % i 2010. Planen er at fremme industrialiseringen og moderniseringen, sikre en stabil politisk udvikling og forbedre det sociale sikkerhedsnet. Planen indeholder også mål for at sikre landets uafhængige status og konsolidere Vietnams plads i den globale sammenhæng. Økonomiske, administrative, juridiske reformer og forbedringer af de institutioner, der støtter udviklingen af en markedsøkonomi samt bekæmpelse af korrupsion, er vigtige tiltag, hvis den socioøkonomiske udviklingsplans målsætninger skal nås.

Planen indeholder økonomiske og politiske tiltag, der understøttes af præcise målsætninger og indikatorer afledt fra 2015 målene. Planen definerer klart hvorledes udviklingen skal forløbe inden for alle sektorer og redegør for nødvendige politiske tiltag og investeringer i landbrug, industri, sundhed, uddannelse og servicesektoren. Planen har integreret principperne fra strategierne for fattigdomsbekæmpelse ved at sætte klare mål for fattigdomsbekæmpelse og den sociale udvikling og allokere ressourcer fra både statsbudget og den private sektor til dens gennemførelse. Der er endvidere fastlagt socioøkonomiske udviklingsperspektiver for alle regioner i landet.

Planen udgør den overordnede ramme for Danmarks - og for hovedparten af de øvrige donorer - udviklingssamarbejde med Vietnam. De klare og specifikke sektorstrategier vil tillige danne udgangspunkt for tilpasningen til den vietnamesiske regerings overordnede udviklingsmæssige prioriteter inden for udvalgte sektorer.

Støtte fra andre donorer

De samlede udviklingsbistand til Vietnam beløber sig ca. til USD 1,5 mia. årligt. Lån udgør 67 %, mens gavebistand tegner sig for 33 %.

De største multilaterale donorer er Verdensbanken og Den Asiatiske Udviklingsbank efterfulgt af EU og FN-systemet. Japan er den største bilaterale donor efterfulgt af Frankrig, Storbritannien og Danmark. Tyskland, Sverige, Holland og Australien er andre vigtige bilaterale donorer.

Mens de fleste donorer tilpasser deres bistand til de vietnamesiske prioriteter, som fremgår af den socioøkonomiske udviklingsplan, er der nogle vigtige donorer, der

ikke er indstillet på at prioritere sektorprogramstøtte, men foretrækker den traditionelle projekttilgang med høj synlighed og egne finansielle kontrolforanstaltninger.

Infrastruktursektoren tegner sig for den største andel af donorressourcerne efterfulgt af uddannelse, landbrug, sundhed, vand og sanitet, naturressourceforvaltning og fiskeri.

Sektor	Donorer
Infrastruktur	Japan, Verdensbanken, Frankrig, Tyskland, Storbritannien
Landbrug	Danmark, Verdensbanken, ADB, Frankrig
Fiskeri	Danmark, Norge
Erhverv	Danmark, EU, Tyskland, Japan
Vand og sanitet	Danmark, Australien, Verdensbanken, ADB
Uddannelse	Australien, Frankrig, Japan, Verdensbanken
Sundhed	Verdensbanken, ADB, Australien, Japan
Naturressourcer og miljø	Danmark, Sverige, Canada, Tyskland
Retsvæsenet	Danmark, Sverige, EU, Japan, UNDP
Offentlig forvaltning	Danmark, Sverige, UNDP, ADB

3. Samarbejde mellem Vietnam og Danmark 2006-2010

Overordnet mål for udviklingssamarbejdet

Det overordnede mål for udviklingsbistanden til Vietnam er fattigdomsbekæmpelse. Målet søges nået gennem fremme af bæredygtig økonomisk udvikling med den private sektor som drivkraft, fremme af demokratisering, respekt for menneskerettighederne samt god regeringsførelse.

Den vietnamesiske regering har identificeret en række mål for udviklingen, hvoraf de centrale for det dansk-vietnamesiske udviklingssamarbejde er anført nedenfor og i de følgende afsnit – opdelt efter sektorer.

Vietnams udviklingsmål

Mål	Basislinje 2002	Mål 2010
Fordoble BNP (i 2002-værdi)	USD 440	USD 950.
Reducere fattigdomsraten i henhold til den internationale fattigdomsgrænse	29 %	16 %
Reducere procentandelen af	13.0 %	3.2 %

mennesker, der lever under grænsen for fattigdom på fødevarer		
Øge nettoraten for registrering til grundskolen	93.3 %	99 %
Reducere moderdødeligheden (pr. 100.000)	124	70
Sænke raten for overførsel af HIV/AIDS-smitte	12.000-18.000 personer pr. år	Mindre end den aktuelle overførselsrate
Mængden af sikkert indsamlet og bortskaffet fast affald i små og store byer.	50 %	80-90 %

Det er indlysende, at det dansk - vietnamesiske udviklingssamarbejde kun i begrænset omfang vil bidrage til gennemførelsen af de ovenfor anførte mål. Faktorer, der i højere grad vil være afgørende, er den vietnamesiske regerings politikker og gennemførelsen heraf, såvel som den regionale og globale økonomiske udvikling.

Strategiske valg for prioriterede sektorer og andre fokusområder samt tværgående emner

Den danske udviklingsbistand vil være i fuld overensstemmelse med den vietnamesiske socioøkonomiske udviklingsplan 2006-2010.

En fortsættelse og uddybning af økonomiske, administrative og juridiske reformer er væsentlige for opnåelsen af Vietnams udviklingsmål. Den danske bistand bidrager til fattigdomsbekæmpelse i Vietnam gennem støtte til reformarbejde, herunder reformer, der tager sigte på forbedret god regeringsførelse og styrke kampen mod korruption.

Det overordnede formål med det danske bistandsprogram søges nået gennem fem separate, men indbyrdes afhængige nøglestrategier. Strategierne er baseret på den socioøkonomiske udviklingsplan, andre donorers indsatser og er udarbejdet i tæt samarbejde med den vietnamesiske regering.

1. Der vil blive givet støtte til de overordnede reformtiltag, som understøtter Vietnams udviklings- og fattigdomsbekæmpelsesstrategi og som samtidig tilvejebringer de nødvendige rammer for gennemførelse af sektorprogrammerne.

De juridiske reformer er et væsentligt fokusområde for Danmark. Reformprocessen vil også blive støttet gennem budgetstøtte og støtte til den offentlige

forvaltningsreform (Public Administration Reform (PAR)). Herudover skal aktiviteter til nedbringelse af korrupsion og fremme af god regeringsførelse gennemføres som en del af alle dansk finansierede programmer og projekter.

2. Den danske bistand vil være rettet mod en bæredygtig produktionsstigning inden for landbrug, fiskeri og andre dele af den private sektor, hvor potentialet for vækst til gavn for de fattige er størst.

Landbrugs- og fiskeriprogrammer såvel som et nyt erhvervssektorprogram er hovedelementerne i denne sammenhæng. Business-to-Business Programmet (tidligere Privatsektorprogrammet), det nye Business Linkage Programme (program for samarbejde med danske virksomheder) og - til en vis grad - Blandede Kreditter spiller en afgørende rolle.

3. Fortsat støtte til udvikling af Vietnams menneskelige ressourcer.

Det primære fokusområde vil være det danske sektorprogram inden for vand og sanitet. Herudover indeholder alle sektorprogrammer og andre aktiviteter tiltag med sigte på kapacitetsopbygning og udvikling af menneskelige ressourcer. Desuden vil specifikke forskningsaktiviteter og træning af vietnamesiske forskere blive omfattet af sektorprogrammerne i den udstrækning det skønnes hensigtsmæssigt.

4. Styrkelse af demokratiseringsprocessen, folkelig deltagelse og respekt for menneskerettigheder, ligestilling samt miljørettigheder vil både være tværgående indsatsområder og udgøre selvstændige mål for den danske bistand til Vietnam. Der vil herudover blive lagt øget vægt på kultursamarbejde, der sigter mod at øge befolkningens adgang til og deltagelse i kulturaktiviteter samt sikre den kulturelle mangfoldighed.

5. Den danske bistand vil bidrage til en særlig indsats i kampen mod den voksende HIV/AIDS-epidemi i Vietnam. Dette vil hovedsagelig ske ved at integrere HIV/AIDS i alle sektorprogrammerne og andre relevante aktiviteter, herunder Business-to-Business Programmet.

Den danske budgetstøtte, samt administrative og juridiske reformer, udgør – sammen med støtte fra andre donorer – et vigtigt bidrag til gennemførelse og yderligere udvikling af den vietnamesiske regerings fattigdomsorienterede visioner og politikker. I overensstemmelse med det overordnede mål om fattigdomsbekæmpelse lægger regeringen vægt på udviklingsinvesteringer til gavn for de fattige og større andel af budgettet til de sociale sektorer, især uddannelse og infrastruktur. Regeringen koncentrerer endvidere indsatsen omkring etniske minoriteter og andre fattige og marginaliserede grupper gennem særlige målrettede programmer. Ved at gennemføre en konsekvent decentraliseringspolitik ledsaget af større bloktilskud til alle niveauer i administrationen bringer regeringen beslutningerne tættere på befolkningen. Det er et

vigtigt element i regeringens forvaltningsreform at forbedre serviceydelser på alle regeringsniveauer. Et middel hertil er at gøre den offentlige sektor mere effektiv, gennemsigtig og ansvarlig. Reformdagsordenen sigter også mod at forbedre økonomistyringen i den offentlige sektor, hvilket vil tillade donorer at arbejde inden for regeringssystemet, hvorved risici for svindel og dårlig forvaltning reduceres.

En forudsætning for fortsat konsekvent fattigdomsbekæmpelse i Vietnam er at bevare en høj økonomisk vækst – især på de områder med stor koncentration af fattige. I takt med at de fattige i stigende omfang koncentrerer på landet og i fjerntliggende områder, bliver fortsat støtte til udvikling af landbrug og fiskeri endnu vigtigere. Med en kystlinje på mere end 3.000 km samt mange floder og søer er traditionelt fiskeri en vigtig indkomstkilde for mange fattige samfund i Vietnam. Fiskeri bidrager også i væsentligt omfang til Vietnams eksportindtægter. Både mænd og kvinder vil via øget produktivitet og forbedret kredit- og markedsadgang opnå højere indkomst og forbedret levestandard. Den danske støtte til landbrug og fiskeri vil også bidrage til en styrkelse af den private sektor, som vil være drivkraften i den vietnamesiske regerings strategi for øget økonomisk vækst. Det nye erhvervssektorprogram vil fokusere på at forbedre erhvervsmiljøet og betingelserne for små og mellemstore virksomheder og derved bidrage direkte til skabelse af nye arbejdspladser.

Sektorprogrammet for vand og sanitet vil fokusere på fattige landsbysamfund og bidrage til at forbedre levevilkårene for udsatte befolkningsgrupper og dermed have en direkte fattigdomsreducerende virkning. Samtidig vil programmet have en positiv betydning for kvinder og børn, som normalt har til opgave at hente vand. Lettere adgang til rent vand frigør tid, der kan anvendes til produktive aktiviteter, hvilket kan øge mulighederne – i særdeleshed for fattige kvinder – for at forbedre deres levestandard.

Yderligere demokratisering og folkelig deltagelse især på lokalt niveau er væsentlige elementer i udviklingsprocessen. Tiltag til at øge den folkelige deltagelse vil blive indarbejdet i alle sektorprogrammer ved – ikke mindst – at udnytte de muligheder Dekretet om Græsrodsdemokrati åbner for aktivt at involvere lokale samfund i udarbejdelse og gennemførelse af udviklingsaktiviteter. Forbedret regeringsførelse, herunder øget gennemsigtighed og ansvarlighed i den offentlige sektor og udvikling af et mere funktionsdygtigt retsvæsen, vil bidrage til at reducere vilkårlighed i forvaltningen. Dette vil i særdeleshed komme marginaliserede befolkningsgrupper uden forbindelser og indflydelse til gode. Det vil også bidrage til at nedbringe omfanget af korruption, hvilket ikke mindst er væsentligt for udviklingen af den private sektor.

Der planlægges særlige aktiviteter med sigte på at fremme ligestilling, herunder jordbrugsrettigheder. Samtidig søges ligestillingsproblematikken indarbejdet i alle programmer med det klare mål at fremme kvinders økonomiske og sociale position i samfundet og deres deltagelse i de politiske beslutningsprocesser.

I forbindelse med indarbejdelse af HIV/AIDS-aspektet i sektorprogrammer og andre udviklingsaktiviteter vil der blive lagt vægt på at hjælpe partnerinstitutioner med udvikling og gennemførelse af handlingsplaner for forebyggende aktiviteter. Der vil være fokus på kvinder og unge mennesker, som er de mest sårbare grupper. Det overvejes at indføje en bestemmelse i ansættelseskontrakter, der forpligter til at gennemføre oplysningsaktiviteter om HIV/AIDS og gøre kondomer tilgængelige for de ansatte.

Miljøprogrammet, der finansieres via den særlige miljøbistand, har ligeledes fattigdomsbekæmpelse som overordnet mål og vil først og fremmest fokusere på indsatser til fordel for de fattige i byerne. Disse lever ofte i de mest forurenede områder og har ikke adgang til de mest basale serviceydelser. Samtidig vil der blive lagt vægt på integrering af miljøhensyn i landeprogrammets aktiviteter, herunder fremme af bæredygtige produktionsmetoder, miljøkonsekvensanalyser samt forbedret arbejdsmiljø.

Den fortsatte støtte til strategiudvikling og overordnet koordinering på nationalt niveau inden for sektorprogrammerne vil blive suppleret med direkte støtte til provinserne og administrative niveauer herunder. Samarbejde med lavere regeringsniveauer vil i videst muligt omfang blive suppleret af støtte gennem civilsamfundsorganisationer og andre organisationer, der repræsenterer modtagerne.

Programmets geografiske koncentration vil i det store og hele forblive uændret. Hovedparten af indsatserne vil foregå i provinserne, hvor fattigdommen er størst. Indsatserne vil blive yderligere fokuseret i områder med betydelig koncentration af etniske minoriteter dvs. i det centrale højland, Mekong-deltaet og i de nordlige provinser. Man vil i lyset af fattigdomsmønstret i Vietnam og med henblik på at øge synergien i stigende grad koncentrere de danskstøttede programmer i samme provinser.

Sektorfordeling

Tentativ fordeling af bistanden mellem områderne i strategiperioden vil være:

Makroøkonomiske reformer (budgetstøtte)	17%
Administrative og retlige reformer	6%
Vand og sanitet	19%
Fiskeri	12%
Erhverv	16%
Landbrug	10%
Miljø	15 %
Andet	5%

Fordelingen afspejler den vægt, der lægges på at støtte Vietnams overordnede reformprogram som understøtter Vietnams vækst og fattigdomsstrategi (23%). Der sker samtidig en øget styrkelse af bistanden til de private, produktive sektorer med vækstpotentiale til fordel for de fattige (38 %) og støtte til udvikling af menneskelige ressourcer og miljø(34 %).

Øvrige bilaterale indsatser omfatter Ordningen for Blandede Kreditter, mulig støtte til offentlig-private partnerskaber, danske NGO-aktiviteter i Vietnam, forskningsprojekter og projekter vedr. forskningskapacitetsopbygning, som gives gennem Rådet for Udviklingsforskning. På samme måde nyder Vietnam godt af regional støtte givet via Mekong River Commission og ASEAN-sekretariatet. Endelig ydes der også – som led i Danidas nyligt indførte klimahandlingsplan – støtte som bidrager til, at Vietnam kan gennemføre national klimakontrol.

Tilpasning og harmonisering af udviklingsbistanden

Vietnams regering udviser et stærkt ejerskab til overordnede politikker og strategier. Størstedelen af udviklingsbistanden er imidlertid donordrevet og styres i vid udstrækning af donorer selv dels gennem en myriade af projektstyringsenheder med internationale rådgivere og/eller konsulenter i ledelsesstillinger, dels via omfattende brug af internationale konsulentvirksomheder. Projekter er fortsat den primære bistandsform. Fælles finansieringsmekanismer inden for rammerne af ”Sector wide approaches” såsom ”basket funding” (indbetaling af donorpenge til en fælles pulje) er kun etableret i begrænset omfang.

Mens manglen på nationale strategier inden for de fleste sektorer stadig begrænser tilpasningen af den danske sektorprogramstøtte, har Danmark besluttet at integrere danskstøttede aktiviteter i vietnamesiske strukturer og overføre ledelsesmæssigt ansvar til vietnamesiske partnere. Dette gælder også økonomistyringen. Anvendelsen af nationale strukturer skaber mulighed for kapacitetsopbygning, hvilket sikrer den langsigtede bæredygtighed. Samtidig tilstræbes gennemsigtighed og økonomisk ansvarlighed på alle niveauer. Tilpasningen er allerede sket i det nye erhvervsprogram og i miljøprogrammet, og vil fortsætte i den næste generation af sektorprogrammer inden for vand- og sanitet, landbrug- og fiskeri samt i nye programmer. Med en yderligere styrkelse af økonomistyring, ansvarlighed og korruptionsbekæmpelse vil Danmark ligesom andre ligesindede donorer overveje at anvende det offentlige indkøbssystem i stedet for en selvstændig indkøbsagent og i stigende grad at yde sektor-budgetstøtte.

Denne ændrede tilgang har også direkte betydning for langtidsrådgiveres rolle og funktion. Antallet af rådgivere falder i løbet af strategiperioden. De vil ikke længere have et direkte ledelsesansvar, men alene en rådgivende funktion. Med denne nye operationsform placeres de forskellige programmets styringskomitéer også centralt i programmernes beslutningsprocesser.

Den lokale partnerskabsgruppe for bistandseffektivitet bidrager med udviklingen af en mekanisme for styrkelse af dialogen mellem Vietnams regering og donorerne om nye bistandsmodaliteter og harmonisering. Med undtagelse af fattigdomsbekæmpelseskreditten - og nogle få andre fælles finansieringsordninger - er udviklingen af harmoniseringsdagsordenen ikke videre fremskreden i praksis. I løbet af strategiperioden vil Danmark aktivt fremme harmoniseringsdagsordenen i Vietnam og udnytte enhver mulighed for at etablere fælles finansieringsordninger og gennemføre monitorering af danske bistandsaktiviteter i samarbejde med andre donorer.

Tilpasning og harmoniseringsmål

Mål	Indikatorer
Bruge den socioøkonomiske udviklingsplan som grundlag for danske udviklingsindsatser.	Alle sektorprogrammer er tilpasset planen.
Øget vietnamesisk ejerskab og implementeringsansvar	Alle sektorprogrammer er integreret i de vietnamesiske strukturer. Styringskomitéer er sektorprogrammernes beslutningstagende organer. ¹ Rådgivere har en egentlig rådgiverrolle. De vietnamesiske institutioner er ansvarlige for økonomistyring.
Øge gennemsigtighed og forudsigelighed.	Offentliggøre danske støtteudbetalinger kvartalsvis. Tilvejebringe retningsgivende tal for femårsplanen for dansk støtte til Vietnam
Fremme anvendelsen af fælles systemer og procedurer med henblik på at reducere transaktionsomkostningerne.	Gennemføre fælles gennemgange af fire programmer i løbet af perioden. Deltage i fælles finansiering af mindst fire indsatser i løbet af perioden.

¹ Der skal tages højde for den vietnamesiske regerings regler

Fortsætte med at opbygge den nationale kapacitet for at øge bæredygtigheden og forbedre koordineringen af donorressourcerne.	Støtte til kapacitetsopbygning og donorkoordinering i sektorprogrammer.
--	---

Forpligtelser, forudsætninger og risikofaktorer

Udviklingssamarbejdet er i planlægningsperioden styret af en række gensidige forpligtelser. De vigtigste kan opsummeres som følger:

Danmark skal:

- Yde økonomisk og teknisk bistand til implementering af programmerne som beskrevet i denne strategi.
- Deltage aktivt i donorkoordinering, styret af den vietnamesiske regering
- Aktivt støtte harmoniseringsdagsordenen med henblik på at reducere transaktionsomkostninger.
- Jævnligt – og på et flerårigt grundlag – rapportere om forventede finansielle midler til udviklingsbistand til Vietnam
- Tilpasse udviklingsprogrammet i Vietnam til den vietnamesiske regerings socioøkonomiske udviklingsplan 2006-2010.
- I øget omfang anvende vietnamesiske strukturer og systemer i implementeringen af dansk udviklingsbistand.

Vietnam skal:

- Styrke demokratiseringen og menneskerettighederne, herunder sikre græsrodsdemokrati og sikre en bevægelse sig mod et uafhængigt og professionelt retsvæsen.
- Arbejde aktivt for at nå 2015-målene via politikker og budgettildelinger til gavn for de fattige.
- Fortsætte og styrke den økonomiske og administrative reformproces, herunder økonomistyring og budgetgennemsigtighed, samt bekæmpe korruption.
- Forbedre ligestillingen mellem kønnene og fremme kvinders repræsentation i valgte organer og statslige organer på alle niveauer.
- Forbedre levestandarden for etniske minoriteter og fremme deres repræsentation i valgte organer på forskellige niveauer.

Det forventes, at den politiske situation i Vietnam forbliver stabil, og at den økonomiske vækst fortsætter i strategiperioden. Både Danmark og Vietnam forpligter sig til at udvikle bedre måder at udnytte bistanden på med vægt på en udvidelse af absorptionskapaciteten, uddelegering af yderligere bemyndigelse til linjeministerier og i særdeleshed til lokale regeringsniveauer samt introduktion af nye bistandsinstrumenter, herunder ”sector wide approach”, ”basket funding” og sektor-budgetstøtte.

Der er en række faktorer, som har indflydelse på samarbejdets succes, herunder i hvilken udstrækning større gennemsigtighed og ansvarlighed i budgetplanlægning og udbetalinger opnås på alle niveauer. Også effektiviteten af den vietnamesiske regerings politikker til gavn for de fattige - og implementeringen heraf - afgør, om den voksende kløft mellem fattige i landområderne og den øvrige befolkningen kan nedbringes. Ydermere må kampen mod korruption styrkes på alle niveauer.

Mens Vietnam støt bevæger sig mod en markedsøkonomi med socialistisk orientering, er landet stadig afhængig af statsejede virksomheder i mange sektorer. Finanssektoren er fortsat domineret af statsejede banker med et stort antal nødlidende lån. Det er nødvendigt med fortsat reformarbejde på disse områder samt at bringe nyt momentum ind i de offentlige forvaltningsreformer med fokus på effektivitet og fjernelse af barrierer for den private sektor.

4. Samarbejdet mellem Danmark og Vietnam 2006-2010: Sektorindsatser

Det danske udviklingssamarbejde med Vietnam støtter den overordnede nationale socioøkonomiske udviklingsplan. Den danske støtte skal derfor ses som en del af et større bidrag til gennemførelse af de nedenfor nævnte mål.

Støtte til økonomiske, administrative og retlige reformer

Mål for støtte til økonomiske, administrative og retlige reformer

- Fattigdommen skal reduceres til 16 % i 2010.
- Der skal arbejdes for at fremme en professionel, gennemsigtig, ansvarlig og serviceorienteret offentlig forvaltning, der sikrer lige behandling for alle.
- Der skal udvikles en retssikkerhed, der sikrer forudsigelighed, lighed, lige behandling og beskyttelse mod misbrug.

Verdensbanken har, med støtte fra en række bilaterale og multilaterale donorer, siden 2001 støttet den vietnamesiske regering i dens bestræbelser på at bekæmpe fattigdommen via budgetstøtte (PRSC). Budgetstøtten er en fælles finansieringsmekanisme, som administreres af Verdensbanken. PRSC processen støttes af Verdensbanken, EU, Den Asiatiske Udviklingsbank, Storbritannien, Japan, Canada, Holland og Danmark.

Budgetstøtten er blevet et vigtigt redskab i dialogen om overordnede reformer og de årlige udbetalinger er knyttet til opnåelse af specifikke mål på væsentlige reformtiltag.

Den 3. PRSC der blev gennemført i 2004, fokuserede på centrale problemstillinger: 1) overgangen til markedsøkonomi med en socialistisk orientering, 2) social integration og miljømæssig bæredygtighed og 3) god regeringsførelse og offentlig forvaltning. Processen satte først og fremmest fokus på fremskridt i privatisering af statsejede virksomheder, reform af finanssektoren, yderligere kvalitetsforbedring af uddannelsessystemet, omstrukturering af statsejede skovselskaber og udvikling af en strategi for det retslige område.

Danmark har bidraget til et femårigt støtteprogram, der fokuserer på udviklingen af reformer i perioden 2004-2008. I dialogen om hvordan den fremtidige budgetstøtte skal tilrettelægges, lægger Danmark vægt på en styrkelse af ligestilling, god regeringsførelse, decentralisering, folkelig deltagelse, rettigheder generelt samt miljø. Herudover vil temaer som etniske minoriteter, styrkelse af den private sektor og forebyggende aktiviteter for HIV/AIDS også blive søgt fremmet.

Programmet til udvikling af reformer sigter på en mere direkte støtte til fattigdomsorienterede programmer. Programmet omfatter endvidere forskningsstøtte til det centrale institut for økonomistyring, som er et forskningsinstitut og tænketank

placeret under Ministeriet for Planlægning og Investering. Forskningsstøtten fokuserer på økonomisk vækst, fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling.

Den danske bistand til den offentlige forvaltningsreform (Public Administration Reform (PAR)) er på nuværende tidspunkt koncentreret i Dak Lak-provinsen og sigter på decentralisering til det lavest mulige niveau. Den danske bistand er bygget op omkring fire temaer: 1) Decentralisering af administrative beslutninger til distrikts- og kommune-niveau, 2) forbedring af det offentlige serviceniveau, 3) forbedring og decentralisering af økonomistyring og 4) uddannelse og kapacitetsudvikling. På basis af erfaringerne fra Dak Lak vil det blive overvejet, om man – muligvis sammen med andre donorer – skal udvide støtten til PAR til at omfatte endnu 1-2 provinser og med fokus på etniske minoriteter.

Omfanget af korruption i Vietnam kræver handling. Der er indskrevet en række klare foranstaltninger indskrevet i den offentlige forvaltningsreform til bekæmpelse af korruption. Danmark giver støtte til de forberedelser, der skal gøre Vietnam i stand til at ratificere FN konventionen mod korruption. Danmark overvejer herudover at øge støtten til korruptionsbekæmpelse baseret på resultaterne af regeringens egne nye politikker på området. En sådan yderligere bistand vil – i det omfang det er muligt – indgå i en finansiering med andre donorer.

Danmark er en af Vietnams vigtigste partnere i reformarbejdet på det retslige område. Formålet er at medvirke til at skabe et juridisk og institutionelt miljø, der fremmer fattigdomsbekæmpelse, menneskerettigheder, god regeringsførelse og ligestilling. Den planlagte nye fase af støtten til det juridiske område fokuserer på kapacitetsopbygning i de nationale institutioner med sigte på at øge den folkelige deltagelse i lovgivningsarbejdet. Der vil tillige blive sat fokus på en styrkelse af domstolene, anklagemyndighed og forsvarsadvokater. Programmet omfatter herudover støtte til Nationalforsamlingen, Højesteret, Statsadvokaturen samt til opbygning af en national advokatsammenslutning.

Støtte til vand og sanitet

Mål for støtte til sektoren for vand og sanitet:

- 75 % af landbefolkningen skal have adgang til rent drikkevand i 2010
- 75 % af landbefolkningen skal have adgang til latriner og have en god standard for personlig hygiejne inden udgangen af 2010
- Strategien for nationale vandressourcer og den reviderede lov om vandressourcer skal være vedtaget og gennemført inden udgangen af 2010

Mens den nuværende fase af sektorprogrammet inden for vand og sanitet omfatter både landområder og byer, vil den kommende fase af den danske støtte fokusere på vandforsyning i landområder samt sanitet og integreret styring af vandressourcer.

Den anden fase vil blive gennemført i overensstemmelse med prioriteterne i strategien for fattigdomsbekæmpelse og vækst og den femårige socioøkonomiske udviklingsplan 2006-2010 og i tæt samarbejde med andre donorer. Vægten i det danskstøttede program ligger på fattigdom, nationalt ejerskab og langsigtet bæredygtighed. Programmet vil derfor blive gennemført gennem vietnamesiske partnersystemer.

Bistanden til vandforsyningen i landområderne fokuserer på fattige lokalsamfund, børn og etniske minoriteter i overensstemmelse med den nationale strategi om vandforsyning og sanitet i landområder. Der lægges tillige vægt på både kvinders og mænds deltagelse i hele processen – i overensstemmelse med Dekretet om Græsrodsdemokrati. Målet er at støtte udviklingen og gennemførelsen af en national strategisk sektorplan i tæt samarbejde med den vietnamesiske regering og andre donorer.

Støtten til sanitet og hygiejne sigter mod at øge antallet af latriner, forbedre sundhedstilstanden gennem god personlig hygiejne. Det forventes, at sundhedsmyndighederne vil være den vietnamesiske part i disse aktiviteter. Der vil være fokus på enkle løsninger i fattige lokalsamfund, skoler og sundhedscentre. Informations-, uddannelses- og kommunikationsaktiviteter er afgørende for at forbedre hygiejne. Uddannelse af almindelige borgere i lokalsamfundene til videreformidling af sådanne budskaber har vist sig at være en succes.

Inden for vandforsyning og sanitet forventes den private sektor at spille en stor rolle. De marginaliserede grupper og i særdeleshed kvinder vil få adgang til mikrofinansiering.

Niveauet for støtten til vandressourceforvaltningen vil afhænge af vietnamesernes engagement i programmet og af om den institutionelle ramme er på plads. Målet er at fremme viden om og udnyttelse af vandressourcer for at forhindre vandkilder i at tørre ud, beskytte kvaliteten af grund- og overfladevand samt at styrke den nationale og lokale kapacitet til integreret vandressourceforvaltning.

Mere handlingsorienteret forskning kan bidrage til kvaliteten af arbejdet og understøtte indsatsen. Det er tanken, at koble vand og sanitet og HIV/AIDS i en vietnamesisk sammenhæng. Monitorering vil blive integreret i alle aktiviteter som grundlag for en resultatbaseret styring af programmet.

Støtte til fiskeri

Mål for støtte til fiskerisektoren

- Årlig vækstrate på 4,2 % i fiskerisektoren
- Årlig vækstrate på 7,5 % i eksportværdien for fiskeri

Den første fase af fiskerisektorprogrammet for 2000-2005 forventes at nå de fastsatte vækstsmål for sektoren. Programmet har bidraget til at gøre fiskerisektoren til en af de største indtægtskilder af fremmed valuta.

I anden fase af programmet vil der blive fokuseret yderligere på fattigdom ved at koncentrere indsatsen direkte mod den fattige del af fiskerisamfundene, dvs. de primære producenter inden for fiskeri og akvakultur.

Der vil fortsat være fokus på de vietnamesiske fiskeriprodukters succes på eksportmarkederne, men målet er samtidig at øge produktionen til det vietnamesiske marked. Mens kvantitativ vækst stadig er væsentlig, vil der fortsat blive arbejdet på at styrke og udvikle kvalitetsstandarder tilpasset de globale markeder.

Kvinder spiller en betydningsfuld rolle i fiskerisektoren blandt andet inden for markedsføring, akvakultur og forædling. Programmet vil fremme ligestilling mellem kønnene på alle niveauer – herunder deltagelse i lokale kreditorganisationer, ledelse indenfor akvakultur og markedsføring. Fiskeriministeriet vil få hjælp til at udvikle og gennemføre en handlingsplan for HIV/AIDS inden for sektoren. Dette er især vigtigt for fiskerisamfund baseret på fangstfiskeri.

Programmet kommer til at køre både på nationalt, provins- og lokalt niveau. På nationalt niveau vil aktiviteterne primært omfatte juridiske og politiske forhold. På provinsniveau vil aktiviteterne være relateret til administration og på lokalt niveau til forskellige pilotprojekter og aktiviteter med vægt på direkte folkelig deltagelse. Programmet skal gennemføres i ni provinser i Nordvietnam, herunder Son La. I det centrale Vietnam gennemføres programmet i Dak Lak og herudover i Sydvietnam. De vietnamesiske institutioner bliver ansvarlige for programmet – herunder også for økonomistyringen.

Programmet koncentrerer på fire områder: styrkelse af fiskeriforvaltningen både på nationalt og provinsniveau fangstfiskeri, bæredygtig akvakulturudvikling og forbedring af håndtering og markedsføring af fisk.

Støtte til landbrug

Mål for støtte til landbrugssektoren

- En reduktion af fattigdommen i landområderne til 20 % i 2010 fra 40 % i 2000
- Fattigdom blandt etniske minoriteter skal reduceres fra 69 % som den var i 1992
- En årlig vækstrate på 4-4,5%

Anden fase af landbrugssektorprogrammet, der starter i 2007, vil i større omfang end hidtil fokusere på fattigdomsbekæmpelse. Programmet fokuserer på fattigdom både blandt etniske minoriteter, som ofte lever i områder med udbredt fattigdom, og blandt fattige mandlige og kvindelige landmænd i lavlandsområder med en høj befolkningstæthed.

Programmet forventes koncentreret om et begrænset antal provinser. Der vil blive fokuseret på et mindre antal nationale indsatser baseret på erfaringer indhentet fra den nuværende fase såsom småhusdyrbestand, integreret forvaltning af skadedyrsbekæmpelse og andre målrettede aktiviteter, der prioriterer bekæmpelse af fattigdommen højt.

Størstedelen af programmet vil udgøre indsatser på provinsniveauet. Programmet vil omfatte mere generelle aktiviteter som f.eks. støtte til landbrugskonsulenttjenesten, der skal bistå med forbedring af landbrugsteknikker. Der vil blive fokuseret på de fattige landmænd i lavområdet og etniske minoriteter i højlandet. Sidstnævnte har ikke hidtil i tilstrækkelig omfang været omfattet af landbrugsforskning og konsulenttjeneste. Der vil blive ydet støtte til lokale initiativer med sigte på udvikling af mere markedsorienterede produktionssystemer, forbedret udnyttelse af jorden og en styrkelse af markedsføring. De fattige landmænd vil blive direkte inddraget i planlægningen og gennemførelsen af aktiviteterne. Da kvinder har en central rolle i landbruget, lægges der vægt på ligestillingsaspektet og inddragelse af kvinder i alle aktiviteter herunder uddannelse og kreditgivning.

Programmet vil imødegå evt. negative miljøkonsekvenser ved anvendelse af f.eks. landbrugskemiske midler. Provinserne vil modtage støtte til fremme af en gennemsigtig og mere ansvarlig forvaltning og til bestræbelser på at fremme lige adgang til information og serviceydelser. Der vil også blive ydet støtte til forebyggelse af HIV/AIDS på provins- og nationalt niveau.

Støtten til forskning i udvikling af landområderne, der omfatter landbrug, økonomi, sociologi og fattigdomsbekæmpelse, vil blive fremmet. Dette vil især ske ved at etablere et samarbejde mellem internationale og vietnamesiske forskningsinstitutioner.

Programmet vil blive gennemført gennem vietnamesiske institutioner både på nationalt og provinsniveau, og disse vil også være ansvarlige for økonomistyringen. I det omfang, det er muligt, vil der blive anvendt vietnamesiske monitoreringssystemer.

Støtte til erhvervslivet

Mål for støtte til erhvervssektoren

- Skabelse af 1,6 mio. nye job årligt
- En årlig stigning på 20 % i antallet af nye virksomheder i forhold til 150.000 i 2004
- En reduktion af arbejdsulykker fra 35 pr. tusind arbejdere til 10 pr. tusind arbejdere i 2010

Vietnams regering besluttede i sin socioøkonomiske udviklingsstrategi for 2001-2010 at bekæmpe fattigdommen ved at bevæge sig mod en markedsøkonomi med en socialistisk orientering. Der er allerede gennemført en række reformer med henblik på at skabe et mere gunstigt miljø for erhvervslivet. Det vigtigste fokusområde i erhvervssektorprogrammet, hvis første fase løber fra 2005-2009, er gennemførelsen af reformerne på provinsniveau. Det er myndighederne på provinsniveau, som er ansvarlig for den praktiske gennemførelsen af reformer.

På nationalt niveau vil opbygningen af formaliserede og gennemsigtige instanser til løsning af konflikter i handelssager blive støttet. Sådanne instanser er vigtige for en yderligere internationalisering af den vietnamesiske økonomi, og vil bidrage til at lette forretningstransaktioner og dermed konkurrencedygtigheden i den private sektor. Der vil blive givet støtte direkte til fagforeninger og professionelle organisationer, hvorved der bidrages til fremme af en trepartsdialog. Støtte vil også blive givet til kapacitetsopbygning med sigte på at styrke beslutningstagning, koordinering og gennemførelse af erhvervsrelaterede politikker. En styrkelse af Handelsretten og et frivilligt voldgiftssystem samt støtte til udvikling af mere professionelle og kompetente advokater med speciale i erhvervsret vil bidrage til at opfylde dette mål. Der vil også blive givet bistand til nationale initiativer på området for at opfylde internationale krav om standardisering og certificering.

På provinsniveauet vil fokusområdet blive rettet mod en forbedring af erhvervsklimaet ved f.eks. at forenkle administrative procedurer og øge gennemsigtigheden i beslutningsprocessen, forbedre arbejdsforholdene i små og mellemstore virksomheder, styrke trepartsmekanismerne samt støtte erhvervs sammenslutninger i provinserne. Støtten rettes mod fire provinser, Khanh Hoa, Lam Dong, Ha Tay og Nghe An.

Alle aktiviteter vil integrere ligestilling ved at styrke kvinders repræsentation i beslutningstagende organer og komitéer. Miljøhensyn afspejles direkte i målsætningen om at forbedre arbejdsforholdene. Programmet sigter også mod at øge kendskabet til HIV/AIDS ved at iværksætte HIV/AIDS-forebyggende aktiviteter på arbejdspladser.

Programmet vil blive gennemført via vietnamesiske partnere, som også er ansvarlige for økonomistyringen.

I opstartsfasen vil programmet finansiere rådgivning, der er rettet mod udvikling af et fælles monitoreringssystem for sektoren herunder relevante donorprogrammer.

Danmark har siden 1996 støttet handelssamarbejdet mellem danske og vietnamesiske virksomheder gennem Business-to-Business programmet (tidligere Privatssektorprogrammet). Programmet har ført til etablering af mere end 50 langsigtede samarbejdsaftaler, herunder joint-venture-aftaler med en samlet arbejdsstyrke på ca. 14.000 ansatte. Programmet har ydermere givet støtte til mere end 100 opstartsordninger for vietnamesiske virksomheder. Programmet drives på basis af virksomhedernes efterspørgsel. Mange virksomheder i forskellige sektorer har nydt gavn af overførsel af teknologi, knowhow, markedsadgang, ledelsesfærdigheder samt miljøforbedringer og investeringer. Business-to-Business programmet fortsættes inden for strategiperioden og forventes at tage fart i takt med, at den vietnamesiske økonomi integreres i den globale økonomi.

Business Linkage Programme er blevet introduceret i Vietnam med henblik på at involvere danske virksomheder direkte som investeringspartnere i forbindelse med privatisering af statsejede virksomheder. Målet er at tiltrække danske investorer og teknologipartnere, som køber sig ind i private, vietnamesiske virksomheder, der har behov for teknologiske, ledelses- og markedsføringsmæssige område opgradering.

Støtte til kulturel udvikling

Danmark vil øge kulturstøtten til Vietnam i løbet af strategiperioden. Formålet er at fremme kreativiteten og sikre befolkningens adgang til og deltagelse i en mangfoldighed af aktiviteter i det vietnamesiske samfund.

En strategi for det dansk-vietnamesiske kultursamarbejde er under udarbejdelse. Planen er at fokusere på et begrænset antal områder med potentiel stor effekt. Aktiviteterne kan omfatte kapacitetsopbygning i Vietnams Kultur- og informationsministerium og andre centrale statsinstitutioner. Programmet vil endvidere fremme en offentlig dialog om kulturens rolle i det vietnamesiske samfund. Hertil kommer at kortlægge mulighederne for kulturudveksling mellem Danmark og Vietnam. Den eksisterende vietnamesisk-danske kulturfond vil blive fortsat, men fondens fokus vil blive revideret i lyset af anden dansk støtte på området.

Støtte til miljøet

Mål for miljøprogrammet

- Spildevand behandles og affald indsamles og håndteres fra 50 % af husstandene og 70 % af virksomhederne i tæt befolkede områder omfattet af programmet
- 95 % af befolkningen i alle byområder omfattet af programmet har adgang til rent vand og sanitet
- Luft- og vandkvaliteten når nationale standarder i provinser omfattet af programmet.

Den hurtige økonomiske vækst, der har fundet sted de sidste ti år, har ført til stigende miljøproblemer i Vietnam. Landets naturressourcer nedbrydes. Biodiversiteten og skovområderne er fortsat under pres fra en voksende befolkning og fra industrierne. Mange områder er negativt påvirket af høj industrikoncentration, og den stigende befolkningskoncentration i byområderne udgør et alvorligt problem med hensyn til håndtering af affald og tilvejebringelse af rent vand og sanitet. Vand- og luftforureningen er stigende i de fleste dele af landet og i særdeleshed i byområderne.

Vietnams regering anerkender den alvorlige miljøsituationen, og har vedtaget en nationale strategi for miljøbeskyttelse. Det danske miljøprogram støtter gennemførelsen af miljøstrategien med fokus på et begrænset antal provinser i Nord-, Central- og Sydvietnam. Programmet fokuserer på 1) forureningskontrol i fattige, tæt befolkede områder, 2) miljømæssig bæredygtig udvikling i fattige byområder, 3) initiativer til renere produktion og forbedringer i sundhed og sikkerhed i industrisektoren, 4) bæredygtig produktion i og omkring beskyttede havområder og 5) støtte til kapacitetsopbygning for miljøplanlægning og -styring.

Programmet integrerer ligestilling ved at sikre lige deltagelse og repræsentation af kvinder og mænd i demonstrationsprojekter. Programmet vil overvejende bestå af demonstrationsprojekter, der baseres på brugernes erklærede behov. Da kvinder ofte er mere påvirket af miljøproblemer end mænd, vil forbedringer på miljøområdet have en direkte positiv indflydelse på kvinders sundhed. Folkelig deltagelse vil være helt afgørende i forbindelse med byplanlægning og miljø. Aktiviteter til forebyggelse af HIV/AIDS er indarbejdet i de enkelte indsatser.

Danmark yder - i samarbejde med en række andre donorer - ”basket funding” til ministeriet for naturressourcer og miljø med henblik på at opnå bedre koordination. Det sker i samråd med Ministeriet for Planlægning og Investering. Man vil søge at finde flere muligheder for fælles finansiering eller andre relevante harmoniseringsforanstaltninger, som kan bringes i anvendelse inden for de enkelte fokusområder.

5. Øvrige bilaterale indsatser

Ordningen for Blandede Kreditter

Ordningen for Blandede Kreditter giver favorable lån til udviklingsprojekter i Vietnam. Siden 1995 er 20 projekter gennemført eller er under gennemførelse til en samlet værdi af ca. USD 120 mio. Der er 10 andre tilsvarende projekter undervejs. I slutningen af 2003 blev der introduceret en ubunden ordning. Indtil videre har et projekt med succes anvendt denne nye ordning. De blandede kreditter har i betydeligt omfang været anvendt til projekter på vand- og sanitetsområdet samt til projekter inden for fiskeri-, landbrugs-, og medier.

I den kommende strategiperiode vil det blive tilstræbt at udvide sektorstøtten og de blandede kreditter. Offentlig sundhed og erhvervsrettede uddannelser er blandt de potentielle nye støtteområder. Der vil også blive lagt vægt på at øge erhvervssektorens interesse i disse lavtforrentede lån.

Kapacitetsopbygning inden for forskning og forskningsprojekter

Ud over de forskningsaktiviteter, der finansieres via sektorprogrammer og andre projekter under landeprogrammet, gives der gennem Forskningsrådet for Udviklingsforskning støtte til forskning og til projekter til kapacitetsopbygning i forskningsinstitutioner. Projekterne dækker for øjeblikket en lang række områder såsom reproduktiv sundhed, akvakultur, fiskesygdomme, forvaltning af beskyttede områder og landbrug. Forskningen er hovedsagelig forbundet med dansk udviklingsbistand til Vietnam og gennemføres ofte som venskabsprojekter i universitetsregi.

Støtte via danske NGO'er

Det er kun et begrænset antal danske NGO'er, som er aktive i Vietnam. Heriblandt er ADDA (Agricultural Development Denmark Asia), CARE Denmark, Caritas Denmark, Dansk-vietnamesisk forening, De Samvirkende Invalideorganisationer, Sex og Samfund, og den danske Organisation for Vedvarende Energi. Det er kun få NGO'er, der er repræsenteret i Vietnam.

Civilsamfundet i Vietnam er under stadig udvikling. Mens Dekretet om Græsrodsdemokrati skabte øgede mulighed for at inddrage befolkningen på lokalt niveau i beslutnings- og gennemførelsesprocessen, er officielle partiorganisationer såsom Women's Union (kvindernes fagforening), Farmers Union (landmændenes fagforening) og Youth Union (ungdommens fagforening) stadig dominerende aktører uden for de statslige strukturer. Antallet af professionelle organisationer og erhvervsorganisationer øges, mens antallet af lokale NGO'er er fortsat begrænset og fokuserer i stort omfang på humanitære spørgsmål.

De danske NGO'ers vietnamesiske partnere udgør en blanding af de ovenfor nævnte organisationer, der har forbindelser til de lokale regeringer eller centralregering. Danske NGO'er kunne overveje at øge deres fokus på udvikling af civilsamfundet i takt med, at mulighederne opstår, samt styrke gennemførelsen af Dekretet om Græsrodsdemokrati. Hermed kunne der skabes grundlag for en stærkere dialog og udbytte af det lokale NGO Forum, der for nylig er etableret mellem ambassaden og danske NGO'er.

6. Overvågning af landeprogrammet

Overvågning af det overordnede danske landeprogram foregår gennem det vietnamesiske overvågningssystem, der er udviklet som en del af strategien for fattigdomsbekæmpelse og vækst. Overvågningen sker gennem husstandsundersøgelser samt konsultative og partcipatoriske fattigdomsundersøgelser.

Den overordnede vurdering af resultatet af det danske landeprogram som helhed vil derfor være baseret på de samlede resultater for alle de aktiviteter, der er gennemført af den vietnamesiske regering og donorsamfundet i øvrigt.

På sektorniveau vil resultatet af den danske bistand også blive målt ved hjælp af indikatorer, som er udviklet enten som en del af det overordnede overvågningssystem, som beskrevet ovenfor, eller på sektor eller subsektorniveau. Hvis det skønnes nødvendigt vil støtte til udvikling eller forbedring af overvågnings-systemer blive omfattet af den danske bistand.

I overensstemmelse med danske retningslinjer for overvågning vil der blive anvendt et system, der består af specifikke outputindikatorer for alle sektorprogrammer og andre større programmer og projekter. I videst muligt omfang bør relevante outputindikatorer, som er udviklet af vietnamesiske partnerorganisationer, blive anvendt for at undgå parallelle overvågningsystemer.

Gennemgange af sektorprogrammerne og andre større programmer og projekter vil jævnligt blive foretaget sammen med vietnamesiske partnere. Styringskomitéen for det individuelle program eller projekt vil træffe beslutning om hyppigheden af sådanne gennemgange. Styringskomitéen kan også iværksætte mere tekniske gennemgange. anbefalinger baseret på en gennemgang vil blive fremlagt for Styringskomitéen, der beslutter eventuelle opfølgende aktiviteter.

Muligheden for at involvere andre donorer i fælles gennemgange vil blive udnyttet.

Den daglige overvågning af danskstøttede udviklingsaktiviteter i Vietnam foretages fra dansk side af ambassaden i Hanoi.

Konsultationer på højt niveau mellem Danmark og Vietnam, som normalt finder sted hvert andet år, bruges derfor til at drøfte overordnede strategiske spørgsmål.